

face orward

...into my home

face
orward
...into my home

face
forward
...into my home

22.11.2017 - 31.01.2018

Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ), Χώρος Περιοδικών Εκθέσεων
National Museum of Contemporary Art, Athens (EMST), Temporary Exhibition Space

Επιμέλεια έκθεσης / Exhibition curated by:

Μαρίνα Τσέκου, Επιμελήτρια Εκπαίδευσης ΕΜΣΤ / Marina Tsekou, EMST Education Curator
Γιάννης Βασταρδής, Φωτογράφος / Ioannis Vastardis, Photographer

www.faceforward.gr

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ (ΕΜΣΤ)
Λεωφ. Καλλιρρόης & Αμβρ. Φραντζή (πρώην εργοστάσιο Φιξ),
Αθήνα, 117 43
Τηλ.: +30 211 1019000-99, Φαξ: +30 211 1019111
e-mail: protocol@emst.gr
www.emst.gr

HELLENIC MINISTRY OF CULTURE AND SPORTS
NATIONAL MUSEUM OF CONTEMPORARY ART, ATHENS (EMST)
Kallirrois Ave. & Amvr. Frantzi Str, (former FIX factory),
117 43 Athens, Greece
Tel.: +30 211 1019000-99, Fax: +30 211 1019111
e-mail: protocol@emst.gr
www.emst.gr

Face Forward ...into my home

To *Face Forward ...into my home* αποτελεί διαδραστικό πρόγραμμα, το οποίο εστιάζει σε ιστορίες ανθρώπων που αναγκάστηκαν να αφήσουν την πατρίδα τους και προσπαθούν να ξαναχτίσουν τη ζωή τους στην Ελλάδα. Περιλαμβάνει βιωματικά εργαστήρια αφήγησης, στα οποία πρόσφυγες, με έναυσμα την παρουσίαση έργων από τη συλλογή του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ), αφηγούνται προσωπικές τους ιστορίες, φωτογράφιση των συμμετεχόντων και έκθεση με τα φωτογραφικά πορträίτα των συμμετεχόντων και τις ακροάσεις των μαγνητοφωνημένων προσωπικών ιστοριών τους. Στο *Face Forward ...into my home* συμμετέχουν πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο που ζουν στην Αθήνα και υποστηρίζονται μέσω του προγράμματος ESTIA (στήριξη έκτακτης ανάγκης για τη στέγαση και την ένταξη), που υλοποιείται από την Υπαιτη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR) με χρηματοδότηση του τμήματος Πολιτικής Προστασίας και Ανθρωπιστικής Βοήθειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ECHO). Το πρόγραμμα ESTIA παρέχει αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης και οικονομική στήριξη σε χιλιάδες πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο στην Ελλάδα.

Face Forward ...into my home

Face Forward ...into my home is an interactive art project focused on the stories of people who have been forced to leave their homelands and are rebuilding their life in Greece. It includes storytelling workshops inspired by a selection of contemporary artworks from the collection of the National Museum of Contemporary Art, Athens (EMST), the photo shooting of portraits and photography exhibition about and with refugees and asylum-seekers, now living in the greater Athens area and benefiting from ESTIA, the Emergency Support To Integration and Accommodation programme, implemented by UNHCR, the UN Refugee Agency, and funded by the European Commission's department for European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations (ECHO). The ESTIA programme provides urban accommodation and cash assistance to thousands of asylum seekers and refugees in Greece.

ESTIA σημαίνει Σπίτι

To Face Forward ...into my home συστήνει στο κοινό τα πρόσωπα - τη γυναίκα, τον άνδρα, τον έφηβο, την οικογένεια - πίσω από τους αριθμούς και την πρόσφατη προσφυγική κρίση στην Ελλάδα. Γνωρίζοντας κανείς τα πρόσωπα και τις ιστορίες τους, συνειδητοποιεί ότι οι πρόσφυγες, όποια κι αν είναι η χώρα καταγωγής τους, όσες δύσκολες καταστάσεις κι αν αναγκάστηκαν να αντιμετωπίσουν, είναι άνθρωποι με τους οποίους μοιραζόμαστε κοινές επιθυμίες, κοινά όνειρα και κοινές αγωνίες για το μέλλον. Και ότι, παρά το γεγονός πως άφησαν πίσω τους μεγάλο κομμάτι της ζωής τους, δεν έχασαν την ταυτότητά τους και την ελπίδα τους.

Το πρόγραμμα ESTIA, μέσω της στέγασης σε διαμερίσματα και της παροχής μηνιαίας οικονομικής στήριξης, συμβάλλει ώστε οι πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο να ανακτήσουν την αξιοπρέπεια και τον έλεγχο της ζωής τους, χτίζοντας σταδιακά μια ασφαλή καθημερινότητα στην Ελλάδα. Συγχρόνως, το *Face Forward ...into my home* συστήνει τους συγκεκριμένους ανθρώπους ως κατοίκους μιας πόλης που έχει αγκαλιάσει στο παρελθόν πολλούς διαφορετικούς πολιτισμούς, ιδέες και θρησκείες, σε ένα κλίμα αμοιβαίου σεβασμού, αποδοχής και αλληλεγγύης. Ωστε όλοι να αισθανόμαστε “σαν στο Σπίτι μας”.

Το *Face Forward ...into my home* αποτελείται από τις εξής τρεις φάσεις:

Φάση I: Εργαστήρια Αφήγησης

Οι συμμετέχοντες, ωφελούμενοι του προγράμματος ESTIA, καλούνται να μοιραστούν συναισθήματα, αναμνήσεις, ελπίδες και όνειρα για το μέλλον, εμπνευσμένα από έργα σύγχρονης τέχνης της συλλογής του ΕΜΣΤ. Τα έργα τέχνης αποτελούν το ερέθισμα ώστε να ξεκινήσει η συζήτηση πάνω σε σύγχρονα κοινωνικά θέματα, όπως η αναγκαστική μετακίνηση, η ένταξη, η ανταλλαγή πολιτισμικών στοιχείων, η κοινωνική αλληλεπίδραση, η ταυτότητα. Μέσα από δέκα συναντήσεις στους χώρους του ΕΜΣΤ και σε κλίμα σεβασμού και αποδοχής, οι συμμετέχοντες σταδιακά αφηγούνται αυτοβιογραφικές ιστορίες τους που αποκαλύπτουν βιώματα του παρελθόντος, στιγμές της καθημερινότητας και σχέδια και όνειρα για το μέλλον.

Φάση II: Φωτογραφικά Πορτρέτα

Η φωτογράφιση γίνεται αφού έχει προηγηθεί η εξιστόρηση των βιωμάτων στο εργαστήριο και επιχειρεί την ψυχογραφική απόδοση της φυσιογνωμίας των συμμετεχόντων. Συνοδευόμενα από τις ιστορίες τους, τα πορτρέτα ρίχνουν φως στη μοναδικότητα του κάθε ατόμου. Τα πορτρέτα και οι ιστορίες αποκαλύπτουν το “ανθρώπινο πρόσωπο” του προσφυγικού ζητήματος, εστιάζοντας σε θέματα κοινά, υπαρξιακά και συναισθηματικά, που ενώνουν.

Φάση III: Έκθεση Φωτογραφικών Πορτρέτων και Προσωπικών Αφηγήσεων

Οι προσωπικές αφηγήσεις και τα φωτογραφικά πορτρέτα εκτίθενται στο ΕΜΣΤ από τις 22 Νοεμβρίου 2017 έως και τις 31 Ιανουαρίου 2018. Σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο, παρουσιάζονται σε ηλεκτρονική μορφή τα έργα από τη συλλογή του ΕΜΣΤ που αποτέλεσαν το ερέθισμα για τις αφηγήσεις καθώς και ένα σύντομο βίντεο-καταγραφή όλου του προγράμματος.

Η έκθεση συνοδεύεται από κατάλογο που περιλαμβάνει όλα τα πορτρέτα και τις προσωπικές αφηγήσεις. Στο πλαίσιο της έκθεσης θα διοργανωθούν επίσης ειδικές εκδηλώσεις για το κοινό με τη συμμετοχή των ίδιων των προσφύγων και αιτούντων άσυλο, καθώς και εκπαιδευτικά προγράμματα για όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης.

ESTIA means Home

Face Forward ...into my home introduces the public to the faces behind the numbers and the Greek refugee crisis, and tells their stories - the family members, the woman, the man, the teenager. Getting to know these human stories, one realizes that even though they lost almost everything when they were forced to flee their homes, they still share many of the same desires and dreams that we all do. They haven't lost their identity, their skills or their hope. They just long to resume a normal life.

The ESTIA programme helps them to realize exactly this: through accommodation in apartments and provision of monthly cash support, refugees and asylum-seekers are able to lead more secure and normal lives, regain the dignity of choice and gradually take back control of their life. At the same time, *Face Forward ...into my home* introduces these people as residents of a city that has embraced so many cultures, religions and ideas – a diversity that is defined through social solidarity and mutual respect, so that we can all feel “at Home”.

Face Forward ...into my home consists of the following three phases:

Phase I: Storytelling Workshops

Beneficiaries of the ESTIA programme are invited to share feelings, memories, hopes and aspirations, inspired by artworks from the EMST collection. Using these as a starting point and as a stimulus to explore contemporary social issues, including forced migration, social integration, cultural exchange and social interaction, the participants create autobiographical stories that reveal moments from the past, build personal narratives about the present, and make plans for the future.

Phase II: Photographic Portraits

Based on the narratives that unfold during the workshops, photographic portraits depict the refugees and asylum-seekers in their daily life in Athens. Accompanied by the stories, the portraits shed light on each person's unique character. At the same time, both photographs and stories reveal the “human face” of the refugee plight and remind us of the things, emotions, feelings that connect us all – our common humanity.

Phase III: Exhibition of Photographic Portraits and Personal Narratives

The personal narratives and photographic portraits will be presented at EMST from November 22nd, 2017 to January 31st, 2018. The works from the EMST collection that prompted the narratives will be presented in electronic form in a specially designed exhibition space, in addition to a short documentary video of the whole project.

The exhibition is accompanied by a catalogue with all the portraits and personal narratives. As part of the exhibition, special events will be organized for the public with the participation of the refugees and asylum-seekers themselves, as well as educational programmes for students of all ages.

Ali

40 ετών. ΣΥΡΙΑ _ 40 years old. SYRIA

[...]

[...] Είμαι πολύ χαρούμενος που το δωμάτιο έχει μπαλκόνι στο οποίο μπορώ να κάθομαι και να ξεχνιέμαι. Κάθε πρωί που ξυπνάω, όπως και το απόγευμα, πίνω εκεί τον καφέ μου και ακούω μουσική. Βλέπετε και στη Συρία είχα τη συνήθεια να παίρνω τον καφέ μου στη βεράντα και να ακούω μουσική. Εκεί άκουγα τραγούδια της Fairuz, μιας διάσημης τραγουδίστριας στη Συρία, εδώ κάποιες φορές ακούω ελληνικά και, κάποιες άλλες, τραγούδια από τη Συρία. [...]

[...]

[...]

[...] I'm very happy that my room has a balcony where I can sit and relax. Every morning, when I wake up, and in the afternoon too, I have my coffee there and listen to music. You see, back in Syria I used to take my coffee on the terrace and listen to music. There, I liked to listen to Fairuz, a famous singer in Syria, while here I sometimes listen to Greek music and other times, songs from Syria. [...]

[...]

Amin

μαθητής. IPAN _ student. IRAN

[...]

[...] Όλη η οικογένειά μου, και από τη μεριά του πατέρα μου και από τη μεριά της μητέρας μου, όλοι παίζουν μουσική. Η μαμά μου ασχολείται επαγγελματικά με τη μουσική και τον χορό. Έτσι πρωτόμαθα και εγώ, βλέποντας τους γονείς μου να παίζουν. Στο Ιράν, λόγω των προβλημάτων που αντιμετωπίζαμε, δεν μπορούσα να παρακολουθήσω κανονικά μαθήματα σε κάποιο ωδείο. Εδώ όμως, χάρις στον Κωνσταντίνο, μπορώ. Η μουσική είναι η ζωή μου, μου δίνει δύναμη. Όπως φορτίζουμε τις μπαταρίες με το ηλεκτρικό ρεύμα, έτσι και εγώ παίρνω ενέργεια από τη μουσική. Το όνειρό μου για το μέλλον μου είναι να γίνω τραγουδιστής.

[...]

[...]

[...] My whole family, from both sides, has been playing music. My mom is a professional musician and dancer. This is how I first learnt music, watching my parents play. Back in Iran, because of the problems there, I could not attend regular lessons at a conservatory. But here, thanks to Kontantinos, I can. Music is my life, it makes me stronger. As batteries are charged with electricity, I get energy from music. My dream for my future is to become a singer.

[...]

Ava

29 ετών. IPAN _ 29 years old. IRAN

[...]

Ξέρουμε, βέβαια, ότι σε μια ξένη χώρα τα πράγματα δεν θα είναι όπως στη δική μας και δεν περιμέναμε κάτι τέτοιο. Όταν αποφασίζει κανείς να φύγει από τη χώρα του για να ξαναφτιάξει τη ζωή του σε μια άλλη, πρέπει να είναι προσαρμοστικός. Όμως, κάτι που περνάει από το χέρι μας είναι να διαμορφώσουμε τον χώρο και το περιβάλλον μας με έναν τρόπο που να μας δίνει την αίσθηση ότι ζούμε όπως ζούσαμε και στην πατρίδα μας. Ένα απλό παράδειγμα είναι να γεμίσουμε το σπίτι μας με φωτογραφίες των αγαπημένων μας προσώπων, όπως τη μητέρα και τα αδέρφια μας, και βλέποντάς τις, θα έχουμε την αίσθηση ότι ζουν και εκείνοι κοντά μας. [...]

[...]

[...]

Of course, we know that in a foreign country, things are different from what they are in our country. We weren't expecting them to be the same. When you leave your country to start a new life elsewhere, you've got to be able to adjust. What we can do, though, is to shape our environment and the space we live in to give us a feeling of the life we had back home. One simple way is filling our home with pictures of our loved ones, such as our mother and brothers and sisters. When we look at them we have the feeling they're close by. [...]

[...]

Azizi

32 ετών. ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ _ 32 years old. AFGHANISTAN

[...]

Το έργο με τον αργαλειό¹ μιλάει και για όνειρα, τα οποία η καλλιτέχνης έπλεξε πάνω στην κουβέρτα. Σκέφτομαι, λοιπόν, τα δυο παιδιά μου και τα όνειρα που εύχομαι να κάνουν όταν κοιμούνται την νύχτα. Πάνω απ' όλα, εύχομαι να μπορούν να κοιμούνται ήρεμα, να μπορούν να πηγαίνουν σχολείο, να προοδεύουν στη ζωή τους και να μην απασχολούν το μυαλό τους τα προβλήματα που απασχολούν το δικό μου μυαλό. Επίσης, εύχομαι στον ύπνο τους να τα σκεπάζει ένα σκέπασμα ελαφρύ, με χαρούμενα χρώματα, και να ονειρεύονται ένα μέλλον φωτεινό και γεμάτο ελπίδα.

[...]

[...]

The artwork with the loom¹ is about dreams, which the artist has embroidered on the blanket. I think about my two children and the dreams I hope they have when they sleep at night. More than anything else, I hope that they can sleep peacefully, go to school and move on with their lives, and not think about the problems that weigh on my mind. I also hope that in their sleep, a light blanket with cheerful colours covers them and they dream of a bright and hopeful future.

[...]

¹ Αναφέρεται στο έργο της Τζανίν Αντονί, *Slumber*, 1994.
¹ Refers to Janine Antoni's work, *Slumber*, 1994.

Beshir

26 ετών. ΣΥΡΙΑ _ 26 years. old SYRIA

[...]

Σε κάθε έργο μπορεί κανείς να δώσει πολλές ερμηνείες, καθένας στην κουβέντα μας¹ λέει την άποψή του. Αλλά, άμα το σκεφτούμε λίγο, θα δούμε ότι όλοι μας τα ίδια λέμε λίγο-πολύ. Μοιάζουν οι απόψεις μας, ελάχιστα διαφέρουν, γιατί όλοι έχουμε ζήσει μια μεγάλη ταλαιπωρία, μια μεγάλη περιπέτεια, έχουμε όλοι μας μια κοινή ιστορία. Μετά από όσα μας έχουν συμβεί, είμαστε πλέον εδώ όλοι μαζί, ενωμένοι.

[...]

[...]

You can interpret each artwork in a lot of different ways, and during our conversations¹ we would each give our opinions. But if you give it a little thought, you realize that we're all saying more or less the same thing. Our views resemble each other. They're not much different really, because we've all lived through a great hardship, a great adventure, and we all share a common history. After all that we've been through, we've all come together here. We're united.

[...]

Ψηφιακή εκτύπωση μελάνης αρχειακών προδιαγραφών / Giclée fine art print

120 x 175 εκ. / cm

2017

¹ Αναφέρεται στην ομάδα κατά τις συναντήσεις της οποίας στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης καταγράφηκε η αφήγησή του.
¹ Refers to the group sessions at the National Museum of Contemporary Art, Athens, where this narrative was recorded.

Bibiche

33 ετών. ΚΟΝΓΚΟ _ 33 years old. CONGO

[...]

Τα νήματα που βλέπω στο έργο της Τζανίν Αντονί¹ συμβολίζουν τον πόνο και την προσπάθεια που χρειάζεται να καταβάλλουμε για να πετύχουμε αυτό που θέλουμε και η κουβέρτα που η καλλιτέχνης έχει πλέξει είναι η βοήθεια που πρέπει να δίνουμε ο ένας στον άλλο. [...] εύχομαι μια μέρα να δουλέψω στην Ευρωπαϊκή Ένωση σαν πρέσβειρα της χώρας μου για να συμβάλλω στην ειρήνη.

[...]

[...]

The threads in Janine Antoni's work¹ symbolize for me the pain and effort we need to make to achieve what we want, and the blanket the artist has woven is the help we give each other. [...] I hope one day to work in the European Union as my country's ambassador and work for peace.

[...]

¹ Αναφέρεται στο έργο *Slumber*, 1994.
¹ Refers to the work *Slumber*, 1994.

Bryan

μαθητής. ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ _ student. ZIMBABWE

[...]

Είναι πολύ σημαντικό να χτίζεις κανείς γερές βάσεις και να εστιάζει σ' αυτές όλες του τις προσπάθειες. Αυτό είδα στο έργο *Σκάλα II* του Ντο-Χο Σου, ένα από τα έργα που συζητήσαμε στο Μουσείο¹. Σε αυτό το έργο, η σκάλα δεν ακουμπάει στο πάτωμα αλλά αιωρείται κρεμασμένη από το ταβάνι. Όταν το είδα, σκέφτηκα ότι ο καλλιτέχνης ήθελε να δείξει μεταφορικά την πορεία προς την εκπλήρωση των ονείρων μας και να τραβήξει την προσοχή μας στα πρώτα μας βήματα αλλά και στο πόσο σημαντικό είναι να έχουμε στέρεες βάσεις στη ζωή για να μπορέσουμε να πατήσουμε γερά και, πάνω σε αυτές, να χτίσουμε το μέλλον μας.

[...]

[...]

It is very important to build a strong base and focus all your efforts on it. That's what I saw in the *Staircase II*, by Do-Ho Suh, one of the works we discussed at the Museum¹. In this work, the staircase does not rest on the floor but is hanging from the ceiling. When I saw it, I thought that the artist wanted to show the way forward in fulfilling our dreams and to draw our attention to our first steps, but also the importance of having solid foundations in life so that we can be stable, and to build our future on them.

[...]

¹ Αναφέρεται στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.
¹ Refers to the National Museum of Contemporary Art, Athens.

Carlos

24 ετών. ΣΥΡΙΑ _ 24 years old. SYRIA

[...]

Ένας καλλιτέχνης έχει τη δυνατότητα να «συναντιέται», μεταφορικά, με άλλους ανθρώπους, μέσω των ιδεών που το έργο του μεταδίδει. Στη Συρία σπούδασα Υποκριτική για έναν χρόνο και μετά Φιλοσοφία, επίσης για έναν χρόνο. Προτιμώ την Υποκριτική επειδή είναι μια μορφή Τέχνης. Μέσω της Τέχνης, η φωνή σου μπορεί να φτάσει σε πολλούς ανθρώπους και πολλούς τόπους. Μπορείς να κάνεις κριτική ανάλυση σε διάφορα κοινωνικά ζητήματα και να συμβάλλεις με θετικό τρόπο να λυθούν κοινωνικά προβλήματα.

[...]

[...]

An artist is able to “meet” other people, metaphorically speaking, through the ideas his or her work conveys. I studied acting for a year in Syria and then philosophy for another. I prefer acting because it’s a form of art. With art, your voice can reach a lot of people in many different countries. You can critically analyse social issues and make a positive contribution to solving problems in society.

[...]

Daas

28 ετών. ΣΥΡΙΑ _ 28 years old. SYRIA

[...]

Ο λόγος για τον οποίο δεν μου αρέσουν οι αποχωρισμοί είναι ότι, στη Συρία, έχασα τη μητέρα μου και πολλούς στενούς μου φίλους, άτομα που εμπιστευόμουν και που μπορούσαν να με στηρίξουν. Δεν θέλω να χάνω άλλους ανθρώπους από τη ζωή μου και, όταν στον δρόμο βλέπω οικογένειες, συγκινούμαι και ένα δάκρυ κυλάει από τα μάτια μου.

[...]

[...]

The reason I don't like farewells is that, in Syria, I lost my mother and many close friends, people I trusted and could rely on for support. I don't want to lose anyone else in my life, and when I see families on the street, tears come to my eyes.

[...]

Ψηφιακή εκτύπωση μελάνης αρχειακών προδιαγραφών / Giclée fine art print
160 x 120 εκ. / cm
2017

Dabbas

24 ετών. ΣΥΡΙΑ _ 25 years old. SYRIA

[...]

[...] Απ' όσα έργα είδα, το αγαπημένο μου είναι ενός Έλληνα καλλιτέχνη, του Αλέξανδρου Γεωργίου¹, το οποίο συνδέεται κατά κάποιον τρόπο με την αρχαία Ελλάδα· δείχνει τον Παρθενώνα. Όταν το είδα, σκέφτηκα ένα ελληνικό τραγούδι που όταν το ακούω συγκινούμαι πολύ. Τους στίχους τούς καταλαβαίνω πολύ λίγο, αλλά η μελωδία είναι παραδοσιακή, σαν να προέρχεται από τα παλιά τα χρόνια, και αυτό μου αρέσει πολύ. Μου έχουν πει ότι είναι παραδοσιακό Κρητικό και αναγνωρίζω ότι υπάρχουν πολλά κοινά μουσικά όργανα ανάμεσα σε αυτό και στην παραδοσιακή μουσική της Συρίας. [...]

Το τραγούδι, λοιπόν, που μου έφερε στο μυαλό το έργο του Γεωργίου, το τραγουδάει ο Νίκος Ξυλούρης και είναι ο *Αποχαιρετισμός*².

...

[...]

[...] From the works I saw, my favorite one was created by a Greek artist, Alexandros Georgiou¹, which is connected in some way to ancient Greece; it depicts the Parthenon. When I saw it, I thought of a Greek song, which always touches me. I barely understand the lyrics, but the melody is traditional, as if coming from the old times, which I really like. I was told that it is traditional from Crete, and I recognize that there are many common musical instruments between this song and the traditional music of Syria. [...]

The song which came to my mind thanks to Georgiou's work, performed by Nikos Xilouris, is *Farewell*².

...

¹ Αναφέρεται στο έργο *Αθήνα, Παρθενώνας*, 2007-2008.

² Πρόκειται για απόσπασμα από τον *Ερωτόκριτο*, με στίχους του Βιτσέντζου Κορνάρου, μελοποιημένο από τον Χριστόδουλο Χάλαραη.

¹ Refers to *Athens, Parthenon*, 2007- 2008.

² Part of *Erotocritos*, lyrics by Vincenzo Cornaros, music composed by Christodoulos Chalaris.

Ghassan

59 ετών. ΣΥΡΙΑ _ 59 years old. SYRIA

[...]

Παρά τα πολλά και μεγάλα προβλήματα που έχω αντιμετωπίσει στη ζωή μου, δεν έχω απελπιστεί και ακόμα προσπαθώ και θέλω να πετύχω κάτι στη ζωή μου, με όλες τις δυσκολίες. Το ίδιο εύχομαι σε όλους. Δηλαδή, εύχομαι όλοι να συνεχίσουν να προσπαθούν να παλεύουν για ένα καλύτερο μέλλον. Γι' αυτό ήρθαμε ως εδώ, για ένα καλύτερο μέλλον. Και εύχομαι σε όλους να φτάσουν εκεί που έχουν βάλει στόχο.

[...]

[...]

I've had to deal with a lot of difficult problems in my life, but I haven't lost hope. I haven't given up. I want to do something with my life, regardless of the difficulties. I wish the same thing for everyone else, I hope they keep on trying to work for a better world. That's why we came here, for a better future. And I hope that we all get to the place we've set out for.

[...]

Ψηφιακή εκτύπωση μελάνης αρχειακών προδιαγραφών / Giclée fine art print
120 x 185 εκ. / cm
2017

Hassan

μαθητής. ΠΑΚΙΣΤΑΝ _ student. PAKISTAN

[...]

[...] Όμως, τώρα μπορώ τουλάχιστον να σκεφτώ το μέλλον μου. Θα ήθελα να γίνω ένας άνθρωπος πετυχημένος στη ζωή μου και να γίνω γιατρός για να βοηθάω τους ανθρώπους. Αν δεν καταφέρω να γίνω γιατρός, θα ήθελα να γίνω αστυνομικός, γιατί και οι αστυνομικοί βοηθάνε τον κόσμο. Όπου και αν τελικά εγκατασταθώ, θέλω να μπορώ να είμαι άνθρωπος χρήσιμος στην κοινωνία και να μπορώ να βοηθάω τους άλλους.

[...]

[...]

[...] Now I can at least think about my future. I'd like to be a success in my life and become a doctor so I can help other people. If I can't be a doctor, I'd like to become a policeman, because the police help people, too. Wherever I finally get settled, I want to be useful to society and help other people.

[...]

John

μαθητής. ZIMΠΑΜΠΟΥΕ _ student. ZIMBABWE

[...]

... το έργο που με ενέπνευσε περισσότερο απ' όλα είναι το *Ιστία* της Μπίας Ντάβου. Τα ιστία στο έργο αυτό είναι όπως οι άνθρωποι που έχουν διαφορετικές απόψεις για τη ζωή, διαφορετική καταγωγή, θρησκεία κτλ. και κοιτούν προς διαφορετικές κατευθύνσεις, ίσως επειδή έχουν διαφορετικούς στόχους. Όλα όμως τα ιστία πατούν πάνω στην ίδια βάση, όπως και όλοι οι άνθρωποι στο βάθος μοιραζόμαστε πολλά κοινά στοιχεία.

[...]

[...]

... the most inspiring work for me was *Sails* by Bia Davou. In this work, sails are like people with different opinions about life, of different origins, religion etc. having different orientations, probably due to different goals. But, still, all the sails are fixed on the same base, just like humans who share many common traits.

[...]

Ψηφιακή εκτύπωση μελάνης αρχειακών προδιαγραφών / Giclée fine art print
160 x 120 εκ. / cm
2017

Kourosch

34 ετών. IPAN _ 34 years old. IRAN

[...]

Όταν πας σε μια ξένη χώρα, δεν μπορείς να αλλάξεις τη χώρα και τις συνθήκες που θα αντιμετωπίσεις εκεί. Μπορείς, όμως, να διαμορφώσεις το κοντινό σου περιβάλλον με τέτοιο τρόπο που να σου ταιριάζει. Αυτές τις σκέψεις μού δημιούργησε το έργο του Ντο-Χο Σου¹. Για μένα, «σπίτι» δεν σημαίνει ένα κτίριο. Το σπίτι δημιουργείται από τα μέλη της οικογένειας. «Σπίτι» σημαίνει οικογένεια, αναμνήσεις και συναισθήματα, τα οποία μπορείς να έχεις μαζί σου όπου κι αν πας.

[...]

[...]

When you go to a foreign country, you can't change the country or the conditions you face there. But you can change your immediate environment to suit you. That's what came to mind when I saw Do-Ho Suh's artwork¹. "Home" for me doesn't mean the building. A home is what the members of a family create. "Home" means family, memories and feelings, which you can carry with you wherever you go.

[...]

¹ Αναφέρεται στο έργο *Σκάλα II*, 2004.
¹ Refers to the work *Staircase II*, 2004.

Mahdi

μαθητής. IPAN _ student. IRAN

[...]

Το έργο με τους μπόγους¹ μου θύμισε την πατρίδα μου. Τυλίγαμε και εμείς σε υφάσματα τα ρούχα μας και φτιάχναμε τέτοιους μπόγους όταν κάναμε μικρά ταξίδια. Μου άρεσαν τα χρώματα των υφασμάτων στο έργο, πιο πολύ το κόκκινο χρώμα. Σήμερα, σε έναν τέτοιο μπόγο θα έβαζα μέσα ένα δώρο που μου έκαναν για να το φυλάξω και να μη χαλάσει ποτέ. Αν κάθε άνθρωπος είναι ένας μπόγος που κρύβει μέσα του αυτά που έχει ζήσει και αυτά που έχει στο μυαλό του, χρειάζεται πολύ χρόνο για να ανοίξει και να τα μοιραστεί με τους άλλους. Εγώ αυτά που έχω μέσα μου δεν τα μοιράζομαι με κανέναν. Είναι πολύ σφιχτά δεμένος ο κόμπος του μπόγου μου, δεν βγάζω τίποτα προς τα έξω. Το μόνο που κάνω είναι, πού και πού, να πηγαίνω στη θάλασσα και, όσα σκέφτομαι, να τα μοιράζομαι με το νερό. [...]

[...]

[...]

The work with the clothes bundles¹ reminded me of my country. We also used to wrap our clothes up and tie them in a bundle when we'd take small trips. I liked the colors of the fabrics in the work, especially the red. I have a gift someone gave me once and if I had a bundle like that today, I'd put the gift inside to keep it safe so that it wouldn't ever break. If each of us is a bundle where we hide stuff we've experienced and have inside our mind, it takes a long time to open up and share all that with other people. I've got things inside me that I don't share with anybody. My bundle has a really tight knot, and I don't take anything out into the open. The only thing I do now and then is to go down to the sea and share what I'm thinking with the water. [...]

[...]

¹ Αναφέρεται στο έργο της Κιμσοούτζα, *Μποτάρι*, 2005-2017.
¹ Refers to Kimsooja's work, *Bottari*, 2005-2017.

Maya

26 ετών. ΤΥΝΗΣΙΑ _ 26 years old. TUNISIA

[...]

Θέλω να σκέφτομαι θετικά. Όταν σκέφτομαι τα αρνητικά κλαίω και δεν θέλω να μου συμβαίνει αυτό. Είμαι θετικός άνθρωπος. Και όταν κάποιες φορές δεν νιώθω καλά, ανοίγω ένα μικρό παράθυρο στην μνήμη μου και εστιάζω στα θετικά που έχω ζήσει. Αγαπώ τη ζωή, αγαπώ τους ανθρώπους και θέλω να είμαι δραστήρια και ονειροπόλα. [...]

Κάθε πρωί, ανοίγω το παράθυρο και λέω καλημέρα στη ζωή – καλημέρα στον κόσμο.

[...]

I want to think positively. When I think about negative things, I cry, and I don't want that happening to me. I'm a positive person. Sometimes when I feel down, I open a small window into my memory and focus on the good things I've experienced. I love life, I love people, and I want to be active – and a dreamer, too. [...]

Every morning I open my window and say good morning to life – good morning to the world.

Ψηφιακή εκτύπωση μελάνης αρχειακών προδιαγραφών / Giclée fine art print
160 x 120 εκ. / cm
2017

Patricia

34 ετών. ΚΑΜΕΡΟΥΝ _ 34 years old. CAMEROON

[...]

Αυτό που ζήσαμε ήταν σαν μια μετάβαση από το σκοτάδι στο φως. Αυτό με έκανε να σκεφτώ η εικόνα του έργου της Μόνα Χατούμ, *Fix It*. Το φως συμβολίζει πάντα τη ζωή, την αναγέννηση. Όταν ανάβει το φως σε αυτόν τον χώρο με τα παλιά, σκουριασμένα αντικείμενα, μοιάζει με τη στιγμή που ξαναβγαίνεις στο φως, που ξαναβρίσκεις τον εαυτό σου ύστερα από μια βαθιά στοχαστική ή μια δύσκολη φάση της ζωής σου κατά την οποία έχεις βυθιστεί στο σκοτάδι.

[...]

[...]

What we experienced was a transition from dark to light. This is what Mona Hatoum's work *Fix It* made me think. Light always symbolizes life, regeneration. When light lights up in this space with the old, rusty objects, it resembles the moment you turn back to light, you find yourself after a deeply thoughtful or difficult phase of your life when you have sunk in the dark.

[...]

Ψηφιακή εκτύπωση μελάνης αρχειακών προδιαγραφών / Giclée fine art print
120 x 180 εκ. / cm
2017

Reem

26 ετών. ΣΥΡΙΑ _ 26 years old. SYRIA

[...]

[...] ... έχω τον προσωπικό μου χώρο όπου ηρεμώ και αισθάνομαι ασφάλεια. Ακόμα και αν αυτόν τον χώρο δεν τον θεωρώ σπίτι μου – για μένα σπίτι είναι μόνο εκεί που βρίσκεται η μητέρα μου - εκεί, μετά από τόσες δύσκολες καταστάσεις που πέρασα, καταφέρνω να ονειρεύομαι. Όνειρό μου είναι να μπορέσω να τελειώσω τις σπουδές μου και να αποκτήσω ένα κοριτσάκι που θα το ονομάσω Μεριέμ, το όνομα της Παναγίας.

[...]

[...]

[...] ... I have my personal space, where I can relax and feel safe. Even if I don't feel this place is like home - for me home is only where my mother is - there, despite the difficulties I endured, I still manage to dream. My dream is to be able to finish my studies and have a little girl whom I will call Meriem, the name of Virgin Mary.

[...]

Ψηφιακή εκτύπωση μελάνης αρχειακών προδιαγραφών / Giclée fine art print
120 x 185 εκ. / cm
2017

Yaser

27 ετών. ΣΥΡΙΑ _ 27 years old. SYRIA

[...]

[...] Θα ήθελα, όμως, να αναφέρω ότι και οι αραβικές χώρες, παρά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τις τελευταίες δεκαετίες, έχουν αναδείξει πολλές σημαντικές γυναίκες οι οποίες έχουν διακριθεί σε όλους τους τομείς, στις επιστήμες, στην Τέχνη και στον αθλητισμό. Παραδείγματα, η διακεκριμένη αρχιτέκτονας Zaha Hadid που ήταν από το Ιράκ, η νεαρή Raha Moharrak που κατέκτησε την κορυφή του Έβερεστ που είναι από τη Σαουδική Αραβία και άλλες περιπτώσεις.

[...]

[...]

[...] I'd like to mention, though, that Arab countries, despite the problems they've been facing in recent decades, can point to many important women who have distinguished themselves, in science, in the arts, in sport—in all areas; the famous architect Zaha Hadid, for example, who's from Iraq, and Raha Moharrak, a young woman from Saudi Arabia who scaled Mount Everest, and other cases.

[...]

Ψηφιακή εκτύπωση μελάνης αρχειακών προδιαγραφών / Giclée fine art print
160 x 120 εκ. / cm
2017

Zainab

16 ετών. ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ _ 16 years old. AFGHANISTAN

[...]

Όπως η καλλιτέχνις μιλάει στο έργο της¹ για τα όνειρα, έτσι κι εγώ έχω τα δικά μου όνειρα, έχω τους δικούς μου στόχους. Προσπαθώ να τελειώσω τις σπουδές μου, είτε εδώ στην Ελλάδα είτε σε μια άλλη χώρα, και, όταν τις τελειώσω, τότε θα αποφασίσω τι ακριβώς θα κάνω. Πάντως, θέλω να γίνω μια γυναίκα χρήσιμη για την κοινωνία, για το περιβάλλον και για όλον τον κόσμο, για όλες τις χώρες. [...]

[...]

[...]

Just like the artist talks about her dreams through her work¹, I have my dreams, too, my own goals. I'm trying to finish my education, whether in Greece or in another country, and when that happens, I'll decide exactly what I want to do. Whatever it is, I want to be a woman who is of help to society and the environment and every country in the whole world. [...]

[...]

¹ Αναφέρεται στο έργο της Τζανίν Αντονί, *Slumber*, 1994.
¹ Refers to Janine Antoni's work, *Slumber*, 1994.

ΤΖΑΝΙΝ ΑΝΤΟΝΙ

(Φρίπορτ, Μπαχάμες, 1964.
Ζει και εργάζεται στη Νέα Υόρκη)

Slumber, 1994
Εγκατάσταση
Μεταβλητές διαστάσεις
Δωρεά από "The Dakis Joannou Collection"
Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης,
Αρ. Εισ. 876/14

ΚΩΣΤΗΣ ΒΕΛΩΝΗΣ

(Αθήνα, 1968. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα)

Σουηδικό ιπτάμενο χαλί, 2001
8,5 x 80 x 200 εκ.
Δωρεά του καλλιτέχνη, 2002
Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης,
Αρ. Εισ. 221/02

ΜΠΙΛ ΒΙΟΛΑ

(Νέα Υόρκη, 1951. Ζει και εργάζεται
στο Λονγκ Μπιτς της Καλιφόρνιας)

Η σχεδία, 2004
Βίντεο - ηχητική εγκατάσταση
Δανεισμός από τον Ο.Π.Ε.Π. στο ΕΜΣΤ
στο πλαίσιο της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας,
Αρ. Εισ. 538/04

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

(Αθήνα, 1972. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα
και τη Νέα Υόρκη)

Αθήνα, Παρθενώνας, 2007-2008
Από τη σειρά *Χωρίς δικό μου όχημα III*:
Αθήνα, 2007-2008
90 x 60 εκ.
Δωρεά του καλλιτέχνη, 2014
Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης,
Αρ. Εισ. 911/14

ΓΙΑΕΛ ΚΑΝΑΡΕΚ

(Νέα Υόρκη, 1967. Ζει και εργάζεται
στη Νέα Υόρκη)

Heart in Heart, 2004
Μεταβλητές διαστάσεις
Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης,
Αρ. Εισ. 642/09

ΒΛΑΣΗΣ ΚΑΝΙΑΡΗΣ

(Αθήνα, 1928-2011)

Το κουτσό, 1974
Περιβάλλον
155 x 440 x 600 εκ.
Αγορά 2000
Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης,
Αρ. Εισ. 3/2000

ΚΙΜΣΟΥΤΖΑ

(Νταεγού, Νότια Κορέα, 1957.
Ζει και εργάζεται στη Νέα Υόρκη)

Μποτάρι, 2005-2017
Εγκατάσταση in-situ
Μεταβλητές διαστάσεις
Η εγκατάσταση δωρήθηκε με αφορμή
τον εγκαινιασμό του νέου κτηρίου του
ΕΜΣΤ το 2017
Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης,
Αρ. Εισ. 1098/17

ΜΠΙΑ ΝΤΑΒΟΥ

(Αθήνα, 1932-1996)

Ιστία, 1981-1982
Εγκατάσταση
Μεταβλητές διαστάσεις
Δωρεά του Ζάφου Ξαγοράρη, 2002
Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης,
Αρ. Εισ. 259-260/02

ΝΤΟ-ΧΟ ΣΟΥ

(Σεούλ, 1936. Ζει και εργάζεται
στη Νέα Υόρκη και το Λονδίνο)

Σκάλα II, 2004
Εγκατάσταση
Μεταβλητές διαστάσεις
Δανεισμός από τον Ο.Π.Ε.Π. στο ΕΜΣΤ
στο πλαίσιο της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας,
Αρ. Εισ. 537/04

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΟΚΛΗΣ

(Αθήνα, 1930. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα)

Πορτρέτα, 1986
300 x 220 εκ.
Δωρεά του καλλιτέχνη, 2002
Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης,
Αρ. Εισ. 473/02

Το καμακωμένο ψάρι, 1985

Βιντεοεγκατάσταση
Διαστάσεις μεταβλητές
Δωρεά του καλλιτέχνη, 2017
Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης,
Αρ. Εισ. 1075/17

ΜΟΝΑ ΧΑΤΟΥΜ

(Βηρυτός, 1952. Ζει και εργάζεται
στο Λονδίνο και το Βερολίνο)

Fix It [Φτιάξτο], 2004
Εγκατάσταση
Μεταβλητές διαστάσεις
Δανεισμός από τον Ο.Π.Ε.Π. στο ΕΜΣΤ
στο πλαίσιο της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας,
Αρ. Εισ. 533/04

JANINE ANTONI

(Freeport, Bahamas, 1964.
Lives and works in New York)

Slumber, 1994
Installation
Variable dimensions
Donated by the Dakis Joannou Collection,
2014
National Museum of Contemporary Art,
Athens (EMST), Inv. No. 876/14

VLASSIS CANIARIS

(Athens, 1928-2011)

Hopscotch, 1974
Environment
155 x 440 x 600 cm
Purchased in 2000
National Museum of Contemporary Art,
Athens (EMST), Inv. No. 3/2000

BIA DAVOU

(Athens, 1932-1996)

Sails, 1981-1982
Installation
Variable dimensions
Donated by Zafos Xagoraris, 2002
National Museum of Contemporary Art,
Athens (EMST), Inv. No. 259-260/02

ALEXANDROS GEORGIU

(Athens, 1972. Lives and works
in Athens and New York)

Athens, Parthenon, 2007-2008
From the series *Without my own vehicle III*:
Athens, 2007-2008
90 x 60 cm
Donated in 2014
National Museum of Contemporary Art,
Athens (EMST), Inv. No. 911/14

MONA HATOUM

(Beirut, 1952. Lives and works between
London and Berlin)

Fix It, 2004
Installation
Variable dimensions
Loan from HCO to EMST, within the
framework of the Cultural Olympiad,
Inv. No. 533/04

Yael Kanarek

(New York, 1967. Live and works
in New York)

Heart in Heart, 2004
Variable dimensions
National Museum of Contemporary Art,
Athens (EMST), Inv. No. 642/09

KIMSOOJA

(Daegu, South Korea, 1957.
Lives and works in New York)

Bottari, 2005-2017
Site specific installation
Variable dimensions
This installation was donated by the artist
on the occasion of the inauguration of the
EMST's new museum building in 2017
National Museum of Contemporary Art,
Athens (EMST), Inv. No. 1098/17

DO-HO SUH

(Seoul, 1936. Lives and works in
New York and London)

Staircase II, 2004
Installation
Variable dimensions
Loan from HCO to EMST, within the
framework of the Cultural Olympiad,
Inv. No. 537/04

COSTAS TSOCLIS

(Athens, 1930. Lives and works in Athens)

Portraits, 1986
300 x 220 cm
Donated by the artist, 2002
National Museum of Contemporary Art,
Athens (EMST), Inv. No. 473/02

Harpooned Fish, 1985

Installation
Donated by the artist
National Museum of Contemporary Art,
Athens (EMST), Inv. No. 1075/17

KOSTIS VELONIS

(Athens, 1968. Lives and works in Athens)

Swedish Flying Carpet, 2001
8.5 x 80 x 200 cm
Donated by the artist, 2002
National Museum of Contemporary Art,
Athens (EMST), Inv. No. 221/02

BILL VIOLA

(New York, 1951. Lives and works
in Long Beach, California)

The Raft, 2004
Video / sound installation
Loan from HCO to EMST, within the frame-
work of the Cultural Olympiad,
Inv. No. 538/04

Γενικός Συντονισμός
Κατερίνα Κοσκίνα

Ιδέα-Υλοποίηση προγράμματος
Μαρίνα Τσέκου, Επιμελήτρια Εκπαίδευσης ΕΜΣΤ
Γιάννης Βασταρδής, Φωτογράφος

Επιμέλεια εντύπου
Ελισάβετ Ιωαννίδη

Φωτογραφικά πορτρέτα
Γιάννης Βασταρδής

Απόδοση κειμένων αφηγήσεων
Μαρίνα Τσέκου

Βοηθός συντονισμού προγράμματος *Face Forward*,
Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες
(UNHCR)
Έλλη Παξινού

Υπεύθυνη ποιότητας και προγραμμάτων-
Γραφείο διεύθυνσης ΕΜΣΤ
Έλενα Ανδρέου

Επικοινωνία, Γραφείο τύπου ΕΜΣΤ
Κασσιανή Μπένου
Δέσποινα Μπαραμπούτη

Επικοινωνία, Τμήμα Επικοινωνίας και Ενημέρωσης,
Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες
(UNHCR)
Στέλλα Νάνου
Κατερίνα Σταυρούλα
Εύα Σαββοπούλου
Καλλιόπη Διονυσοπούλου

Επιμέλεια ελληνικών κειμένων
Γιώργος Εξαδάκτυλος

Μεταφράσεις
Χριστίνα Λιόλιου (Ελληνικά-Αγγλικά)
Στέφανος Μπάσιγκαλ (Ελληνικά-Αγγλικά)

Επιμέλεια ηχογράφησης ιστοριών
Θέκλα Μαλάμου
Κοσμάς Σταθόπουλος

Χώρος ηχογράφησης εκφωνητών
Σχολή φωτογραφίας "Focus"
Studio "Ψ"

Εκτύπωση και μεταφορά
φωτογραφικών πορτρέτων
Photolab Athens

Εγκατάσταση και μεταφορά
φωτογραφικών πορτρέτων
Move Art A.E.

Σχεδιασμός-Δημιουργικό
Μαρία Παναγιωτονάκου, KissMyArt

Εκτύπωση
Φωτόλιο Α.Ε.

General Coordinator
Katerina Koskina

Idea-Implementation of the project
Marina Tsekou, EMST Education Curator
Ioannis Vastardis, Photographer

Booklet editor
Elisabeth Ioannides

Portrait photographs
Ioannis Vastardis

Composition of narratives
Marina Tsekou

Project manager assistant
for *Face Forward*, UNHCR
Elli Paxinou

Quality and program manager-
The director's office EMST
Elena Andreou

Communication, Press office EMST
Kassiani Benou
Despoina Barabouti

Communication, Communications /
Public Information Unit, UNHCR
Stella Nanou
Katerina Stavroula
Eva Savvopoulou
Kalliopi Dionysopoulou

Editing of Greek texts
George Exadaktylos

Translations
Stephen Bacigal (Greek- English)
Christina Lioliou (Greek-English)

Sound editing
Thekla Malamou
Kosmas Stathopoulos

Recording studio
School of photography "Focus"
Studio "Ψ"

Printing and transportation
of photographs
Photolab Athens

Installation and transportation
of photographs
Move Art S.A.

Design
Maria Panagiotonakou, KissMyArt

Printed by
Fotolio S.A

Το έντυπο εκδόθηκε με την ευκαιρία του προγράμματος *Face Forward ...into my home* (Οκτώβριος 2017 - Ιανουάριος 2018), το οποίο σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε από το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ) σε συνεργασία με την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (UNHCR), με τη χρηματοδότηση του τμήματος Πολιτικής Προστασίας και Ανθρωπιστικής Βοήθειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ECHO), στο πλαίσιο του προγράμματος ESTIA (στήριξη έκτακτης ανάγκης για την ένταξη και τη στέγαση), το οποίο παρέχει στέγη και οικονομική στήριξη σε χιλιάδες αιτούντες άσυλο και πρόσφυγες στην Ελλάδα. Η έκθεση διήρκεσε από τις 22 Νοεμβρίου 2017 έως τις 31 Ιανουαρίου 2018.

This booklet was published to accompany the project *Face Forward ...into my home* (October 2017 - January 2018), designed and implemented by the National Museum of Contemporary Art, Athens (EMST), in collaboration with UNHCR, the UN Refugee Agency, and funded by the European Commission's department for European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations (ECHO), in the framework of the ESTIA programme (Emergency Support to Integration and Accommodation), providing urban accommodation and cash assistance to thousands of asylum seekers and refugees in Greece. The exhibition was held from the 22nd of November 2017 until the 31st of January 2018.

Δηλώσεις αποποίησης ευθύνης

Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες:

Οι συγγραφείς φέρουν την αποκλειστική ευθύνη για την επιλογή και παρουσίαση των στοιχείων και των απόψεων που περιλαμβάνονται σε ιστορίες, σχόλια και άλλα κείμενα της παρούσας έκδοσης και δεν εκφράζουν απαραίτητα αυτές της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, την οποία δεν δεσμεύουν.

Ευρωπαϊκή Ένωση:

Αυτή η έκδοση καλύπτει δράσεις ανθρωπιστικής βοήθειας που πραγματοποιούνται με την οικονομική βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις που εκφράζονται εδώ δεν θα πρέπει να θεωρηθεί, με κανένα τρόπο, ότι αντανακλούν την επίσημη άποψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν φέρει ευθύνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτή.

Disclaimers

UNHCR:

The authors are solely responsible for the choice and presentation of facts and opinions expressed in stories, comments and other contributions contained in this document, which are not necessarily those of UNHCR and do not commit UNHCR.

European Union:

This document covers humanitarian aid activities implemented with the financial assistance of the European Union. The views expressed herein should not be taken, in any way, to reflect the official opinion of the European Union, and the European Commission is not responsible for any use that may be made of the information it contains.

Ευχαριστίες

ΑΡΣΙΣ

Δήμος Αθηναίων
(Εταιρεία Ανάπτυξης & Τουριστικής Προβολής Αθηνών)

Κάριτας Ελλάς

Νόστος

CRS

Praksis

SolidarityNow

Welcommon

Acknowledgments

ARSIS

Caritas Hellas

CRS

Municipality of Athens
through Athens Development and Destination Management Agency

Nostos

Praksis

SolidarityNow

Welcommon

en/en

ISBN: 978-960-8349-84-1